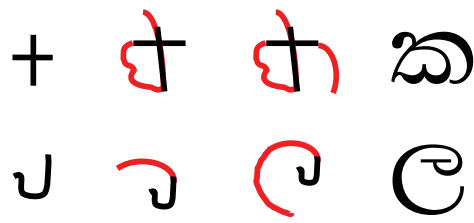

සිංහල හෝඩිය

මවුබස මිනිසාට උරුම වන ජන්ම දායාදයකි. අපට උරුම මවුබස සිංහල යි. ඒ මවුබසින් කතාබහ කරන අප එම ශබ්ද නැතහොත් වචන ලියා දැක්වීමට යොදා ගන්නා සංකේත, අකුරු හෙවත් අක්ෂර ලෙස සරල ව හැඳින්විය හැකි යි. සිංහල භාෂාව ලියා දැක්වීමට අප සතු ව ඉතා විධිමත් අක්ෂර මාලාවක් තිබේ.

ඔබ කියවන මේ සිංහල අකුරු මෙලෙස අද පවතින රවුම් මට්ටමට හැඩය දක්වා වර්ධනය වීමට වසර දහස් ගණනක් පුරා සිදු වූ වෙනස්කම් හේතු වී තිබේ. මීට වසර දෙදහසකට පමණ පෙර සිංහල අකුරු වැඩිපුර ම ළං වූයේ ඉරි හැඩතලවලට මිස රවුම් හැඩතලවලට නොවේ. දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ සැඩ පහරට හසු ව ගල්පරවල හැපෙමින්, පෙරළෙමින් ගංගා පතුළ දිගේ පහළට ඇදී එන තිරිවානා ගල් කැට රවුම් හැඩයකට පත් වී ඇත්තා සේ සිංහල අකුරුවල වටකුරු හැඩයට ද දිගු ඉතිහාසයක් තිබේ. සිංහල 'ක' සහ 'ල' අකුරු දෙක, ඉරි කැලි ස්වරූපයේ සිට වර්තමාන රවුම් හැඩයට පත් වී ඇති ආකාරය දෙස බැලූ විට ඔබට මේ එක අක්ෂරයක පවා කෙතරම් වෙනසක් සිදු වී ඇද්දැයි සිතා ගැනීම අපහසු නොවනු ඇත.

අන් අකුරු ද මෙසේ ම ය. ඉදිරියේ දී ඔබට ඉතිරි අක්ෂර පිළිබඳ ව ද මනා වැටහීමක් ලබා ගත හැකි වනු ඇත.

වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ අපේ අතීත මි මුත්තන් විසින් ඉතා වෙහෙස මහන්සි වී ගලෙහි කොටා මේ සිංහල අකුරු රැක දී තිබේ. ඔවුන් කෙරෙහි කෘතඥතා පෙරදැරි ව ඒවා මැනවින් උගෙන ඉදිරි පරපුරට ද තිලිණ කිරීමට අපිත් අදිටන් කර ගනිමු.

දිගු ඉතිහාසය නිසා ම ලොව වෙනත් සමහර පැරණි භාෂාවල මෙන් සිංහල භාෂාවේ ද අැති වූ තවත් සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් තිබේ. ඒ, කථිත (කථන) හා ලිඛිත වශයෙන් භාෂා ස්වරූප දෙකක් සිංහල භාෂාවේ පැවතීම යි. අප කතාබහ කරන, කථා ව්‍යවහාරය භාෂාවේ කථිත ස්වරූපය යි. ලිවීමට යොදා ගනු ලබන ලේඛන ව්‍යවහාරය භාෂාවේ ලිඛිත ස්වරූපය යි.

‘මං ඉස්කෝලේ යනවා.’ - කථන ව්‍යවහාරය

‘මම පාසල් යමි.’ - ලිඛිත ව්‍යවහාරය

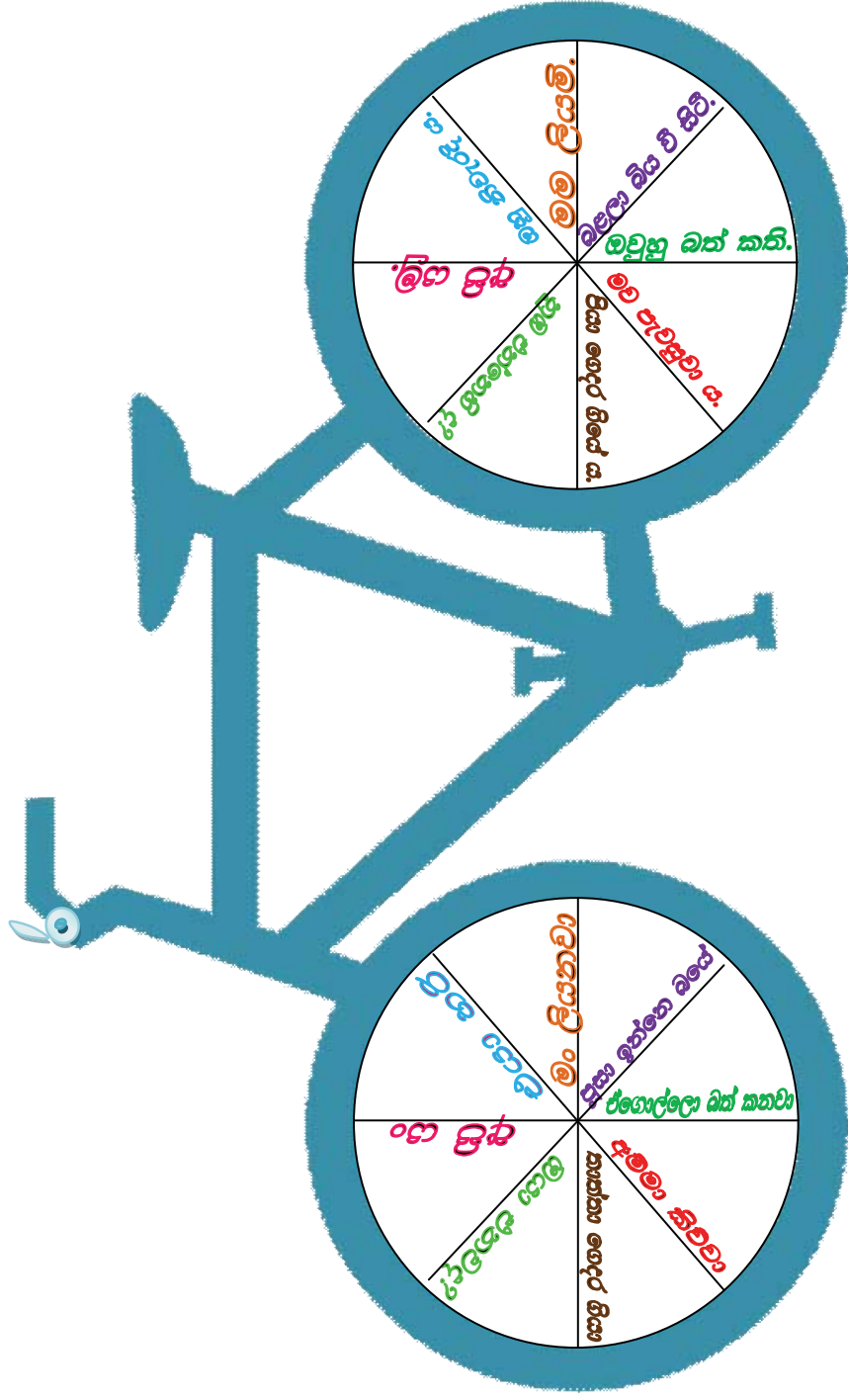
ඉහත උදාහරණ දෙක දෙස විමසිලිමත් ව අවධානය යොමු කිරීමෙන් සිංහල භාෂාවේ තිබෙන මේ දෙයාකාර වූ වෙනස හොඳින් පැහැදිලි කර ගත හැකි යි. මේ වෙනස් ස්වරූප හෙවත් රූප දෙක “ද්විරූපතාව” නමින් හඳුන්වයි.

කථිත භාෂා ස්වරූපය සරල යි; ලේසි යි; ඉගෙනීම මගින් භාවිතය පහසු යි.

ලිඛිත භාෂා ස්වරූපය තරමක් සංකීර්ණ යි; විධිමත් අධ්‍යාපනයක් මගින් උගත යුතු යි.

සාහිත්‍ය පොත්පත් රැසක් ලියවී තිබෙන්නේ ලිඛිත භාෂා ස්වරූපයෙනි. ලිඛිත භාෂාව හොඳින් භාවිත කිරීමට දැන ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වූවකි.

පරපුරෙන් පරපුරට දැනුම පවරා දීමට මූලික ම වාහකය නැතිනම් වාහනය වන්නේ භාෂාව යි. එබැවින් මේ භාෂා ස්වරූප දෙක ම භාෂාවේ පෝෂණයට ඉතා වැදගත් වෙයි. සරල වාහකයක උදාහරණයකින් ම මේ ද්විරූපතා භාෂා ලක්ෂණය සරල ව පැහැදිලි කර ගත හැකි ය.

ලිඛිත - රෝදය

බස් පාපැදිය

1. රූප සටහන

කථන - රෝදය

පාපැදියක් සමබර ව පැද යෑමට නම් රෝද දෙකෙහි අවශ්‍ය පමණට හුළං පිරී, ටයර් හා අනෙකුත් උපාංග යහපත් අයුරින් පැවතිය යුතු ය. අපේ භාෂාව ද ඉදිරියට රැක ගැනීමට නම් බස් පාපැදියේ රෝද දෙක සමබර ව පවත්වාගෙන යමින් වෙර යොදා එය පැද යා යුතු ය.

ඔබේ බස් පාපැදියේ රෝද යුගල කථිත හා ලිඛිත භාෂා දැනුම නමැති සුළඟින් හොඳින් පුරවා ගන්න. කැපවීමෙන් ලබා ගත් ඒ දැනුම ඉදිරි පරපුරට ගෙන යන වාහකයා ඔබ බව මැනවින් සිතේ දරා ගන්න. බස් පාපැදියේ සිනුව නද දෙන්නා සේ සිංහල හෝඩිය හා වචන ශබ්ද නගා නිවැරදි ව උච්චාරණය කරන්න.

ඔබ පැද යා යුතු බස් පාපැදියේ ප්‍රධාන සැකිල්ල බදු සිංහල භාෂාවේ අක්ෂර මාලාව දෙස දැන් අවධානය යොමු කළ යුතු යි.

සිංහල හෝඩියේ හෙවත් අක්ෂර මාලාවේ අකුරු සංඛ්‍යාව පිළිබඳ විවිධ අදහස් පවතී. මිශ්‍ර සිංහල හෝඩියේ අකුරු 54කි. එහෙත් වර්තමාන සිංහල හෝඩියේ භාවිත වන අක්ෂර සංඛ්‍යාව 60ක් ලෙස දැක්විය හැකි ය. මෙහි දක්වා ඇත්තේ එම නූතන අක්ෂර මාලාව යි.

මෙම අක්ෂර මාලාවේ මුලින් ම සඳහන් වන වෙනත් අකුරක උපකාරයක් නොමැති ව තනි ව ශබ්ද කළ හැකි අකුරු 18ක් තිබේ. ඒවා **ස්වර** නම් වේ. පහත සටහනේ රෝස පැහැයෙන් මුලින් ම දක්වා ඇත්තේ ඒ තනි ව ම ශබ්ද නැඟිය හැකි තරම් ප්‍රාණයක් තිබෙන **ප්‍රාණාක්ෂර** හෙවත් ස්වර අක්ෂර (**සොරකුරු**) ය. ඉතිරි සියලු අකුරු **ව්‍යඤ්ජන අක්ෂර** යි. 'ක. . . ම. . .' යනාදී ආකාරයට හල් අකුරු වශයෙන් පවතින එම අකුරු උච්චාරණය කිරීමට ස්වර අකුරු එකතු කර ගැනීම අවශ්‍ය වේ. එමගින් මේ ව්‍යඤ්ජන අක්ෂර උච්චාරණය පහසු වෙයි.

ඉහත සිංහල හෝඩිය

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
උ	ඌ	ඍ	ඎ	ඏ	ඐ
එ	ඒ	ඓ	ඔ	ඕ	ඖ
(අ)ඉ	(අ)ඊ				
ඞ	ඟ	ච	ඡ	ජ	ඣ
ඤ	ඦ	ට	ඨ	ඩ	ඪ
ඬ	ත	ඣ	ඤ	ඦ	ට
ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ	ත
ථ	඿	ඵ	බ	භ	ඹ
ඹ	ය	ඹ	ර	඼	ල

ලියා දැක්වීමේ පහසුව සඳහා බොහෝ අවස්ථාවල හෝඩිය තුළ මේ ව්‍යංකරණ හෙවත් **ගාත්‍රාකර්ම**වල හල් ස්වරූපය ඉවත් කොට ලියා තිබෙනු දැකිය හැකි ය. එහෙත් ඉහත දක්වා ඇත්තේ, තනි ව උච්චාරණය කිරීම අපහසු ව්‍යංකරණවල සැබෑ ස්වරූපය යි.

භාවිතයේ හා පාඩම් කර ගැනීමේ පහසුව සඳහා මේ ව්‍යාඤ්ඡනාක්ෂරවලට 'අ' ස්වරය එකතු කර හෙවත් ආරූඪ කර පහත දැක්වෙන පරිදි උච්චාරණය කිරීමට ඔබට පිළිවන. 'අ' ස්වරය එක් වූ විට ව්‍යාඤ්ඡන අක්ෂරයෙහි තිබූ හල් ලකුණ (^ˆ / [˘]) ඉවත් වන්නේ ය.

$$\begin{aligned} \text{උදා :- ක් + අ > ක} \\ \text{මි + අ > ම} \end{aligned}$$

මෙම අක්ෂර මාලාවේ සඳහන් සමහර අකුරු අද භාවිතයේ දක්නට නැත. **සි, සී** (ඉලු, ඉලු ශබ්ද) යනු අද භාවිත නොවන අකුරු දෙක යි. එහෙත් මෙම අකුරු සහිත ව ලියූ වචන සිංහල භාෂාවේ (වදන් කවි පොත වැනි සිංහල පොත්වල) යෙදී තිබෙන බැවින් මෙම අකුරු යුගලය හෝඩියෙන් ඉවත් කළ හොත් පොත්පත් කියවීමට හා නැවත පළ කරවීමට නොහැකි වනු ඇත. එබැවින් අද ව්‍යවහාර නොකළත් ඒ අකුරු සාම්ප්‍රදායික ව හෝඩියේ දක්වා ඇත.

ඉහත අක්ෂර මාලාවේ කහ පැහැති පසුබිමේ දක්වා ඇත්තේ වැඩි ශක්තියක් නැතිනම් මහා ප්‍රාණයක් දනවමින් කියවිය යුතු අකුරු 10කි. ඒවා **මහාප්‍රාණ අක්ෂර** නම් වේ.

බ, ස්, ඡ, කධ, ය්, සී, ට්, ධ, ඵ, හ්

හල් ස්වරූපයෙන් ඇති මේ මහාප්‍රාණ අක්ෂර 'අ' ස්වරය එකතු කර උච්චාරණය පහසු කර ගත හැකි ය. ඒ මෙපරිදි ය.

$$\begin{array}{cccc} \text{බ + අ > බ} & \text{ස් + අ > ස} & \text{ඡ + අ > ඡ} & \text{කධ + අ > කධ} \\ \text{ය් + අ > ය} & \text{සී + අ > සී} & \text{ට් + අ > ට} & \text{ධ + අ > ධ} \\ \text{ඵ + අ > ඵ} & \text{හ් + අ > හ} & & \end{array}$$

මෙම හෝඩියේ සඳහන් **ශ් ඡ් ධ ඳ් ඹ** යන සඤ්ඤක අකුරු (අර්ධානුනාසික) පහ සහ **ඟ්** අක්ෂරය පෙර පැවති මිශ්‍ර සිංහල හෝඩියේ දක්නට නොවී ය. එහි පැවතියේ අක්ෂර 54කි. එම මිශ්‍ර සිංහල හෝඩියට ඉහත අකුරු හය ඇතුළත් කර එසේ ම එම මිශ්‍ර සිංහල හෝඩියේ අවසාන අකුරු දෙක වූ (අ) ෙ (අ) ෙ අක්ෂර දෙක ස්වර අක්ෂරවලට පසු ව සහ ව්‍යාඤ්ඡන අක්ෂරවලට මුලින් තබමින් මේ නූතන සිංහල හෝඩිය හෙවත් වර්ණ මාලාව සකස් කර තිබේ. එය අක්ෂර 60කින් යුක්ත ය.

ව්‍යාඤ්ඡන අක්ෂරයකට ස්වරයක් එක් වූ විට කිසි දු පිල්ලක් එකතු නොවී, තිබෙන පිල්ලම ද ඉවත් වන එක ම අවස්ථාව මේ 'අ' ස්වරය එකතු වන අවස්ථාව පමණි. එය හොඳින් මතක තබා ගන්න.

ඉහතින් දැක්වූ පරිදි ව්‍යංජන අක්ෂර තනි ව ගබඳ කිරීම අපහසු නිසා ඒවාට ස්වර අකුරු එකතු කර හෙවත් ආරූඪ කර උච්චාරණය කෙරේ. එම එකතු කරන ස්වර වෙනුවට භාවිත කරන සංකේත, පිල්ලම් ලෙස හැඳින්වේ. පිල්ලමක් භාවිත නොවන එක ම ස්වරය අ බව මීට ඉහත දැක්වූයෙහි ය. වර්තමානයේ සුලබ ව භාවිත වන පිල්ලම් හැඳින් ගනිමු.

එසේ ම ව්‍යංජන අක්ෂරවලට ස්වරාරූඪ වූ විට ස්වර නියෝජනය කරමින් එකතු වන පිල්ලම්, අකුරුවල ස්වභාවය අනුව යම් වෙනස්කම් දක්වන බව භාෂා භාවිතයේ දී අවබෝධ වේ. උදාහරණ මගින් එය තවදුරටත් තහවුරු කර ගත හැකි ය.

පිළි	පිල්ලමෙහි නම	එකතු වන ස්වර අකුර	ස්වරාරූඪ ව්‍යංජනාක්ෂර
ා	ඇලපිල්ල	ආ	කා, මා
ෆ	ඇදපිල්ල/ ඇදය	ආෆ	කෆ, මෆ, රෆ
ෆ්	දිගු ඇදපිල්ල/ දිගු ඇදය	ආෆ්	කෆ්, මෆ්, රෆ්
ඊ	ඉස්පිල්ල	ඉ	කි, මි
ඊ	දිගු ඉස්පිල්ල	ඊ	කී, මී
උ / ඌ	පාපිල්ල	උ	කු, මු, රු, ඵ
උ / ඌ	දිගු පාපිල්ල	උඹ	කුඹ, මුඹ, රුඹ, ඵඹ
අ	ගැටය සහිත ඇලපිල්ල	සා	කා, මා
අඅ	ගැටය සහිත ඇලපිළි දෙක	සාඅ	කාඅ, මාඅ
ඔ	කොම්බුව	ඵ	කෙ, මෙ
ඔඵ / ඔඹ	කොම්බුව හා හල් ලකුණ	ඵඵ	කෙඵ, මෙඵ
ඔඹ	කොම්බු දෙක	ඵඵඵ	කෙඵඵ, මෙඵඵ
ඔ-ඊ	කොම්බුව හා ඇලපිල්ල	ඵඊ	කො, මො
ඔ-ඵ	කොම්බුව හා හල් ලකුණ සහිත ඇලපිල්ල	ඵඵඵ	කොඵ, මොඵ
ඔ-ඹ	කොම්බුව හා ගයනුකිත්ත	ඵඹ	කොඹ, මොඹ

ඵ / ඵඵ හල් ලකුණ ව්‍යංජනාක්ෂරවල ස්වභාවය නිසාත් හල් ලකුණෙන් ස්වරයක් සංකේත නොවන නිසාත් එය පිල්ලමක් ලෙස නොසැලකුව ද වර්තමානයේ හල්පිල්ල වශයෙන් යෙදෙනු දැකිය හැකි ය.

අකාරාදී පිළිවෙළ

අ, ආ, ඇ, අූ, . . . ක්, මී, යනාදී වශයෙන් හෝඩියේ අකුරු යෙදෙන පිළිවෙළට වචන ගැළපීම අකාරාදී පිළිවෙළ යි. ශබ්ද කෝෂ, විශ්ව කෝෂ, ඡන්ද ලැයිස්තු ආදිය සකස් කිරීම වැනි පිළිවෙළකට විධිමත් ව කළ යුතු කාර්යයක දී මේ අකාරාදී පිළිවෙළ අතිශයින් වැදගත් වෙයි.

අකාරාදී පිළිවෙළට වචන ගැළපීමට නම් හෝඩියේ වචන යෙදෙන අනුපිළිවෙළ ගැන මනා දැනුමක් තිබිය යුතු ම බව ඔබට මේ වන විට වැටහී ඇතුළු නිසැක ය.

නිදසුනක් මගින් මේ පිළිවෙළ ද පැහැදිලි කර ගනිමු. පවුලක සමාජිකයන් වයසේ පිළිවෙළ අනුව පෙළගැස්විය හැකි එක් අවස්ථාවක් සහ එම පිරිස ම අකාරාදී පිළිවෙළට යෙදෙන අන්දම පිරික්සන්න.

වයසේ අනුපිළිවෙළට

- සීයා
- ආච්චි
- තාත්තා
- අම්මා
- අක්කා
- අයියා
- නංගි
- මල්ලි

අකාරාදී පිළිවෙළට

- අක්කා
- අම්මා
- අයියා
- ආච්චි
- තාත්තා
- නංගි
- මල්ලි
- සීයා

ඉහත විවිධ වර්ණවලින් ලියා ඇති අම්මා, තාත්තා වැනි වචන කිහිපය සෑදී ඇති අයුරු බලන්න. ඒ වචනවල තනි ව ම යෙදී ඇති ස්වර අකුරු සහ ස්වර අකුරුවල උපකාරය ඇති ව පිල්ලම් සහිත ව යෙදී ඇති අකුරු පිළිබඳ ව දැන් අපි විමසා බලමු.

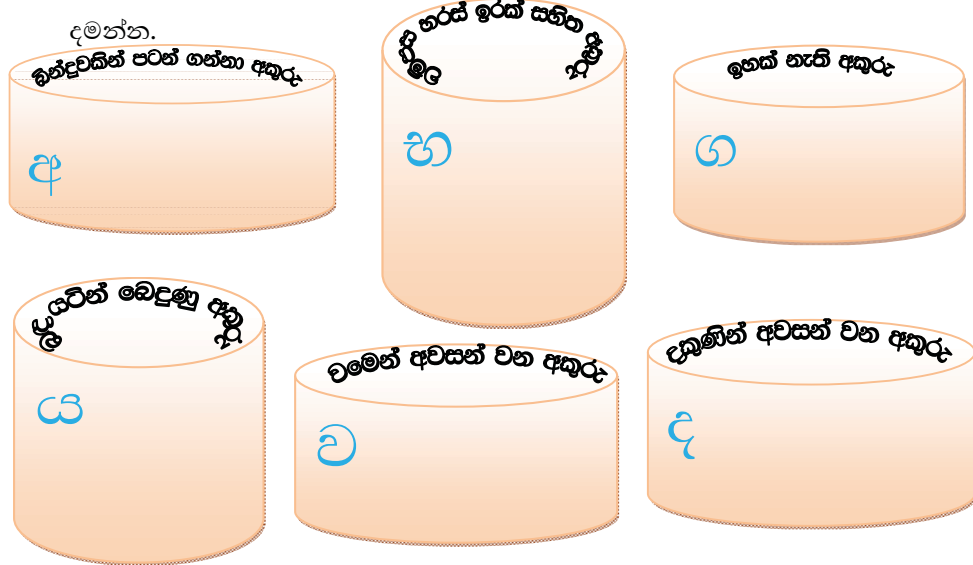
අක්කා	= අ + ක් + ක් + ආ	= අක්කා
අම්මා	= අ + ම් + ම් + ආ	= අම්මා
අයියා	= අ + ය් + ඉ + ය් + ආ	= අයියා
ආච්චි	= ආ + ච් + ච් + ඉ	= ආච්චි
තාත්තා	= ත් + ආ + ත් + ත් + ආ	= තාත්තා
නංගි	= න් + අ + ට් + ග් + ඉ	= නංගි
මල්ලි	= ම් + අ + ල් + ල් + ඉ	= මල්ලි
සීයා	= ස් + ඊ + ය් + ආ	= සීයා

ඉහත පවුලේ සාමාජිකයන්ගෙන් සැදුණු උදාහරණය දෙස බැලීමේ දී ඔබට මින් පෙර උගත් පරිදි ස්වර හා ව්‍යංජන අකුරු වෙන වෙන ම යෙදීමත් ඒවා එකතු වී හෙවත් ස්වරාරූප වී වචනවල යෙදෙන විලාසය පිළිබඳ වත් පැහැදිලි අවබෝධයක් ලැබෙනු ඇත. එසේ ම එම එකතු වන ස්වර, සංකේතවත් කරන පිලි පිළිබඳ ව ද වැටහීමක් එමගින් ලැබෙනු ඇත. එමෙන් ම අකාරාදි පිළිවෙළ ගැන ද මේ සමග ම විමසා බැලීමට පිළිවන.

අකාරාදි පිළිවෙළ සැලකීමේ දී වචන කිහිපයක මුලින් ම යෙදෙන අකුර එක ම නම් එහි ඇල පිලි, පා පිලි ආදිය නියෝජනය කරන ස්වර අකුරේ අනුපිළිවෙළ විමසිය හැකි ය. ඒවාත් සමාන වූ විට දෙවෙනි අකුර, පිළිබඳ ව විමසා බලමු. ඊට එක් ව ඇති ස්වර ආදිය හෝඩියේ යෙදී ඇති පිළිවෙළට වචන පෙළගැස්විය හැකි ය.

(අ) උචිත අකුරු තෝරා පහත බඳුන් පුරවන්න. එක් අකුරක් එක බඳුනකට පමණක් දමන්න.

(ආ) 2 රූපසටහනේ රාමුව කොටසේ ඉහළින් සඳහන් පිල්ලම් සහ හල් ලකුණු භාවිත කර එළවළු වර්ග 10ක නම් ලියන්න.

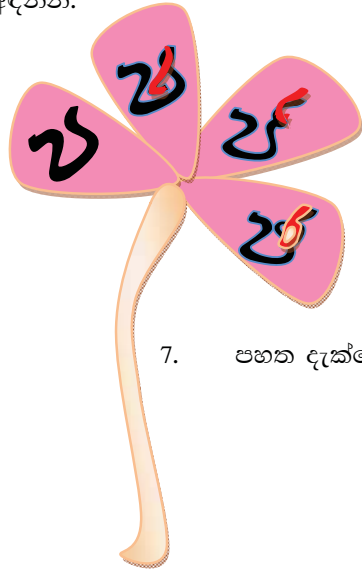
(ඇ) ඒ ක්‍රමයට ම මැල්ලුමට ගන්නා පලා වර්ග හයක නම් ලියන්න.

(ඈ) මොනර රාමුවේ පහත තීරුවේ ඇති අක්ෂර පහට කියන නම් තුනක් සඳහන් කොට එම අකුරු යෙදී ඇති වචන 15ක් ලියා දක්වන්න. ('ඒ' යෙදෙන වචන භාවිතයේ ඉතා අඩු නිසා එක වචනයක් බැගින් ලිවීම සෑහේ.)

5. පහත වළාකුළු රූපයේ ඇතුළත් අක්ෂර හා අක්ෂර කොටස් පිළිබඳ ඔබේ ගුරුභවතාගේ මග පෙන්වීම ලබා ගනිමින් අධ්‍යයනයක යෙදෙන්න.

6. පහත 3 රූප සටහනේ 'ප' අකුරෙහි මූලික ස්වරූපයට සමාන ස්වරූප ඇති විවිධ ශබ්දවලින් යුත් අකුරු නිර්මාණය වී ඇති අයුරු විමසා බලන්න. ඒවා ශබ්ද නගා කියවන්න. එවැනි සමානත්වයක් දක්වන අකුරු, පාට භාවිත කරමින් නිර්මාණශීලී ව අඳින්න.

3. රූප සටහන

7. පහත දැක්වෙන වචන අකාරාදී පිළිවෙළට පෙළගස්වන්න.

- සුමේධ
- ආනන්ද
- ඤාණරතන
- කරුණාරත්න
- විශාඛා
- පුඤ්ඤානන්ද

8. ඔබ ඉගෙන ගන්නා විෂයයන්හි නම් අකාරාදී පිළිවෙළට ලියන්න.

9. පහත දැක්වෙන්නේ 'නම් පොත' හෙවත් විහාර අස්න නමැති කෘතියෙහි මූලින් ම යෙදී ඇති වචන කිහිපයකි. ඒවා ගොනු අනුව අකාරාදී පිළිවෙළට ලියන්න.

I ගොනුව

- සගම
- මාදන්වල
- මොරපාය
- නියමිගම්පායස්ථානය
- අරම
- බම්පනේ
- අලුත් නුවර

II ගොනුව

- පස්ගම
- විල්වල
- දිඹුල
- වල්වාසගොඩ
- මැදිලිය
- කාරියගම
- පරණ නුවර

III ගොනුව

- අරත්තන
- කඩදොර
- පුසුල්පිටිය
- සැලව
- දික්පිටිය
- දඩගමුව
- මාවෙල